

„Soužení a trápení“ církve

Spiritualita pro těžkou dobu

Římskokatolická farnost Tuchoměřice

25. neděle v mezidobí, cyklus B (23.9.2018)

(Mdr 2, 12a.17-20; Žalm 54; Jak 3,16-4,3; Mk 9, 30-37)

Bratři a sestry,

prožíváme pro křesťany těžkou dobu. Na mnoha místech ve světě jsou křesťané pronásledováni a riskují život. A když neriskují život, skoro všude existují útoky proti křesťanským hodnotám. A to z různých stran: z jedné strany se útočí na křesťanské hodnoty jako manželství, rodina, ochrana života od početí do přirozené smrti... Z druhé strany se šíří strach a nenávisť proti cizincům, proti těm, kteří nejsou jako my, jako by všichni byli naši nepřátelé. I děti a sirotci se považují za nepřátele. A v České republice se připravuje nespravedlivý (a možná protiústavní) zákon o zdanění restitucí kvůli tomu, že politici využívají vlnu proticírkevních nálad. Slova z prvního čtení z knihy Moudrosti jsou ještě aktuální: křesťané jsou „zkoušení soužením a trápením“.

Ale nejsou jenom útoky zvenčí: uvnitř církve jsou také problémy. Jsou to například pedofilní aféry v různých zemích ve světě, dále různá jsou rozdělení atd. Například jeden biskup obviňuje ostatní biskupy a žádá demisi papeže. Tentokrát to jsou slova sv. Jakuba ve 2. čtení, která jsou aktuální: „Kde je nevraživost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost.“

Církev se nemá dobře. Církev je nemocná. Ale není sama. Svět je vážně nemocný: války, bída, terorismus, nacionalismus, populismus... Pedofilní aféry existují i mimo církve: většina sexuálních zneužívání dětí se děje v rámci rodinného kruhu. Ale když pedofil je kněz, je to ještě horší, protože je to proti-svědectví, skandál proti Boží lásce, kterou má kněz hlásat. Musíme být pokorní a prosit o odpuštění za církve a musíme dělat všechno, aby se to neopakovalo. To napsal papež František v „Dopisu Božímu lidu“.

Ale není to nic nového. Nikdy to ale neměli křesťané lehké a Ježíš také prožil těžkou dobu. Zmiňuje se o tom úryvek evangelia, který jsme slyšeli. Byl pronásledován a jeho společenství bylo také rozděleno, například když ho Jidáš zradil. Ale jak reagoval? Vybral si cestu pokory: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech“. A dal jako příklad dítě. Ale nepřestal hlásat evangelium slovem i životem. Naopak šel až do konce, dal svůj život a zvítězil nad smrtí: spasil, uzdravil a vysvobodil nás.

V těžké situaci není čas na to se schovat, stáhnout se ze světa, dělat ze sebe neviditelné. Naopak. Tato krize (je třeba nazývat věci správnými jmény a uznat, že se jedná o krizi) není jenom krizí církve. Je to krize celého světa. A krize světa je ještě hlubší než krize církve, protože svět nezná svého spasitele, i když ho zoufale potřebuje. Nemá naději, kterou máme my křesťané. Nejsme lepší než ostatní, jsme hříšníci jako ostatní, ale známe spasitele, víme, kdo nás může uzdravit. Nemoc církve pochází z nemoci lidstva, z nemoci světa, protože církve je ve světě, i když není ze světa. Protože církve tvoří lidé hříšní jako vy a já. Ale známe lék. Nemůžeme mlčet, když známe lék, který může uzdravit a spasit nás i celý svět. Je to láska Boží, je to Ježíšova oběť.

Ale abychom mohli nabídnout tento lék světu, musíme ho nejdříve přijmout sami. Znamená to vzít si vitaminy, které nabízí Ježíš, aby jeho tělo, církve, bylo zdravé a silné, aby bojovalo proti nemoci. Tyto vitaminy znáte: to jsou vitamin A jako Adorace, modlitba, vitamin B jako Bratrský život, společenství, vitamin C jako formaCe, duchovní růst, vitamin D jako Darování se, služba a vitamin E jako Evangelizace, svědectví. Řešení krize není v tom, že se uzavřeme do sebe, ale v tom, že budeme žít naplno to, co Bůh chce od nás. Řešení je v tom, že budeme se obrátit a být zdravými křesťany. Proto se musíme modlit, žít ve společenství, vzdělávat se ve víře, sloužit a svědčit. Náš svět, možná dnes ještě více než dříve, potřebuje tyto vitaminy a všechny léky spásy, které Ježíš nabízí. Nebojme se to prožít a nabídnout to světu. Východ z krize není dole v malomyslnosti, ale nahoře v odvaze se obrátit, být sám sebou a hlásat evangelium.

Dnes prosme Boha o milost mít odvahu následovat Ježíše i v těžkých dobách, které prožíváme, mít odvahu následovat ho na cestě kříže... a vzkříšení.

P. Alain Cleysac CCN, administrátor farnosti